

A Bárány trónja előtt, az üdvözültek seregének részvételével zajló mennyei istentiszteletet élénk táró kép új összefüggésben láttatja a földön küzdő keresztyénség itteni ténykedését. Az itteni istentisztelet, az itteni szolgálat csupán kezdete, előíze annak a mennyei, teljes, tökéletes istentiszteletnek. Istent dicsérő énekünk prelúdiuma a mennyei kar dicsérő himnuszának. Az embert próbáló futás, a mindennapok létharcai, örömei és bánatai egy cél felé visznek közelebb.

Evilági létünk, szolgálatunk, harcunk már nem szemlélhető önmagában, csak együtt a Báránynak, Jézus Krisztusnak a halál fölött aratott diadalával. Kiomló vérével, annak büntörlő, bűnbocsátó erejével, mely teljesen új összefüggésbe helyezi földi életünket. Jelenünk ilyen teljesség felőli látására tanít bennünket ez a ma élénk táruló mennyei jelenés is. Arra, hogy jelenünket ebben a nagy összefüggésben lássuk. Mert ez a látás formálhatja életünket, érzéseinket, gondolatainkat, tetteinket itt és most. S ha életünket egy elénekelt énekhez hasonlítjuk, ez a hang megtaníthat egy új énekre is.

Hiszem, hogy Koloss István szolgálata sokakat segített a teljesség felé. A templomi orgonamuzsika hangja ma este is odafordíthat e mennyei istentisztelet képeivel a teljesség felé. Hogy lássuk meg életünkben a veszteség mellett a vigaszt, az elmúlás mellett a feltámadást, a véges mellett pedig az örök élet valóságát.

Cselovszky Ferenc meditációja a Deák téren, 2010. ápr. 25-én tartott orgonazenés áhítaton hangzott el. Koloss István helyett tanítványa, Gesztesi Tóth László vállalta a koncertet fele részben az elhunyt organista-zeneszerző műveivel.

Evangelikus Gimnáziumok 4. Országos Kórustalálkozója

Sopron, 2010. március 5–7.

2010-ben új helyszínen, Sopronban gyűltek össze az evangelikus középiskolák kórusai. Az első három találkozóknak Nyíregyháza adott otthont. A helyszín változásán túl más újdonsággal is szolgált ez a találkozó, amelyen most hét középiskola képviseltette magát.

Az eddigi találkozók szakmai „védnöke” mindig *Párkai István* professzor úr volt, aki bölcs tanácsaival segítette, bátorította az evangelikus iskolák 2004-ben indult kezdeményezését. A kórustalálkozó elindítója és a mai napig lelkes szervezője *Nováky Andrea*, a Fasori Gimnázium énektanárnője.

Az idei találkozó meghívott szakmai vendége *Czifra János*, a salzburgi dóm karnagya volt. Március 7-én a záró istentiszteleten Buxtehude *Jesu meine Freude* című kantátáját ő vezényelte az összkar élén a soproni evangelikus templomban.

A találkozóra Aszódról, Békéscsabáról, Bonyhádról, Budapestről, —a Deák térről és a Fisorból— és Nyíregyházáról érkeztek kórusok és szerepeltek szép sikerrel a vendéglátó Berzsényi Líceummal közösen a szombat esti gálahangversenyen. Kedves színfoltja volt a szombat délutáni „gyorstanulási verseny”, amelyen Gárdonyi Zoltán 12. zsoltár szavaira írott kétszólamú művét kellett 30 perces tanulás után minden kórusnak megszólaltatni.

A nagyon jó hangulatú, színvonalas találkozó biztosan sok segítséget jelent a nehéz helyzetben lévő középiskolai kórusmozgalomnak. Köszönet a szervezőknek, a vendéglátóknak és az anyagi hátteret biztosító Evangélikus Egyház országos vezetőinek.

Kendei Gusztáv, az Evangélikus Egyház Zenei Bizottságának elnöke

In memoriam Gáncs Aladár

(Székesfehérvár, 1925. május 4. – Budapest, 2009. december 17.)

Kottákat lapozgatok. Gáncs Péter püspökömtől kaptam őket Aladár bácsi hagyatékából mint Aladár bácsi utóda a fasori orgonánál. Peters-féle Bach-kötetek, mind a kilenc, némelyik több példányban is, Pachelbel, Sweelinck, Frescobaldi, Buxtehude, más régi német mesterek, de Franck is, meg zongorakották, Beethoven, Chopin. Legtöbbjük szakadt, némelyik rongyos is. Összekeveredett lapokat illeszték a helyükre, és közben ámulok. Aladár bácsi mindezt tényleg végigjátszotta. Ujjrendek, kötőívek, regisztrációk, megjegyzések Zalánfytól. Beírt korálszövegek. A darabok előtt sokszor idézetek zenei lexikonokból, Spittától.

Egy egyházzenesz-lelkész hagyatéka. A tulajdonosi bejegyzések között váltakozik a magister Verbi Domini a főorgonáséval. Melyik lehetett előbbrevaló? Nem kérdés: így, együtt.

A beírt regisztrációk tanúskodnak Aladár bácsi életének helyszíneiről. A nyír-egyházi orgona regisztrációit követik a fasori orgona bejegyzései. De nem ez a végső állomás: az aktív nyugdíjaskorról egy újabb, még egész jó állapotú 5. kötet Orgelbüchlein-korálelőjátékainak Deák-téri regisztrációi szólnak. Sokszor Trajtler Gábor regisztrációinak átvételei: ez így jó. De másutt is ez az alázatos odafigyelés. Lemezhallgatások alatt megtalált megoldások: Walcha lemezén ez szól. És újabb meglepetések: egy Koopman-féle regisztráció. Aladár bácsi természetesen az orgonareform-mozgalom híve volt, a síplevágós-korszak orgonása. Sok évvel ezelőtti emlékem egy fóti kántorképzős előadásáról megőrizte a Salicional értelmetlenségéről való gondolatait. De Aladár bácsi még idős korában is nyitott volt a friss látásra, az új eredményekre, legyen az a romantika korának újrafelfedezése, vagy a barokk zene újabb megközelítése. A gondolati merevség rossz értelmében nem volt dogmatikus — miközben